

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 17 januari 2007
het hiernavolgend VONNIS gewezen:

Not.nr. 66.LC.122313/03/7

Grieffe nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, ambtenaar, geboren te _____ op _____
_____, wonende te _____;
2. _____, bedrijfsdirecteur, geboren te _____ op _____
_____, wonende te _____;
3. _____, inschrijvingsnummer _____, oprichting _____ met
maatschappelijke zetel te _____;

Verdacht van : te _____ :
te _____

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-4°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd zoals bepaald in artikel 99 § 1,4° en het voorlaatste lid.

De strafsancie voor het instandhouden van inbreuken, bedoeld in het eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° van artikel 146 van voormeld decreet, geldt niet voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdige gebruik niet gelegen zijn in de ruimtelijk kwetsbare gebieden.

In casu:

- A. de eerste (eigenaar), de tweede (aannemer) en de derde (aannemer) op niet nader te bepalen data in de periode van 12 juli 2003 (stuk 5) tot en met 29 juli 2003 (stakingsbevel):

het wijzigen van het bodemreliëf door het uitgraven van een vijver met diameter van ongeveer 34 meter en aanleggen van een talud met een hoogte tussen 1 meter 80 en 0,90 meter

- B. de eerste (eigenaar), vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 12 juli 2003 tot en met 29 juli 2003 (uitvoeren wederrechtelijke werken), tot en met de dag der dagvaarding

de in sub A omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben

gelegen in ruimtelijk kwetsbaar gebied, meer bepaald in agrarisch gebied met bijzondere waarde, in casu landschappelijk waardevol agrarisch gebied volgens het gewestplan d.d. 7 november 1978 (stuk 35).

Met de omstandigheid voor de tenlastelegging A dat de tweede (aannemer) en de derde (aannemer) personen zijn die wegens hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen, of in huur hebben, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen opstellen of die bij die verrichtingen als tussenpersoon optreden in de zin van artikel 64 3de lid van de bovenvermelde wet van 29 maart 1962 en artikel 66 3de lid van het bovenvermelde decreet, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (feiten tot en met 30 april 2000).

Met de omstandigheid voor de tweede (aannemer) en de derde (aannemer) dat de tenlastelegging A gepleegd werden door instrumenterende ambtenaren, vastgoedmakelaars en andere personen die in de uitoefening van hun beroep of activiteit onroerende goederen verkopen, verkavelen, te koop, te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of personen die bij die verrichtingen als tussen personen optreden bij de uitoefening van hun beroep in de zin van art. 146 laatste lid van het decreet van 18 mei 1999 (feiten vanaf 1 mei 2000).

Met de omstandigheid voor de eerste (eigenaar) dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A en B de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:

ligging

aard en oppervlakte: bouwgrond, 57 a 49 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaars ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren te op wonende te

die de eigendomstitel hebben verkregen krachtens de akte van schenking verleden op 24/06/2003 geregistreerd op 01/07/2003.

~~~~~

Gezien de processen-verbaal;

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn voordracht der zaak en in zijn eis;

Gehoord de eerste beklaagde in haar antwoorden en verdediging voorgedragen door haarzelf.

Overwegende dat de tweede en derde beklaagden, alhoewel behoorlijk gedagvaard, NIET zijn verschenen;

De zaak werd in beraad genomen op 13.9.2006.

I. Voorwerp vordering

De beklaagden worden vervolgd voor :

- tenlastelegging A : zonder de vereiste wettelijke vergunningen, het bodemreliëf te hebben gewijzigd door het uigraffen van een vijver met een diameter van ongeveer 34 m en het aanleggen van een talud met een hoogte tussen 1,80m en 0,90m, de eerste beklaagde in haar hoedanigheid van eigenaar, de tweede en derde beklaagde in hun hoedanigheid van aannemer.

Deze werken werden uitgevoerd in de periode van 12 juli 2003 tot en met 29 juli 2003, zijnde het bevel tot staking van de werkzaamheden;

- tenlastelegging B: het instandhouden van de wederrechtelijke toestand, dit wat betreft de eerste beklaagde.

Het onroerend goed is gelegen te _____ en gek-
end ten kadaster onder _____ n volgens het gewestplan
vastgesteld bij KB van 30/05/1978, gelegen in
ruimtelijk kwetsbaar gebied, namelijk agrarisch waardevol gebied.

II. Ten gronde

Door de eerste beklaagde werd een regularisatie aanvraag voor de vijver ingediend bij het College van Burgemeester en Schepenen; deze werd geweigerd bij beslissing van 14 maart 2006.

Het beroep door de eerste beklaagde tegen de voormelde beslissing werd ingewilligd door de Bestendige Deputatie bij beslissing van 27 juli 2006, met dien verstande dat de vergunning werd verleend voor de aanleg van een "vee drinkpoel" met een diameter van 12m volgens de ingediende plannen.

Uit het aanvullend proces-verbaal van 4/09/2006 blijkt dat de eerste beklaagde inderdaad de vijver heeft gedicht. Enkel de toplaag diende nog uitgespreid te worden op het gedeelte waar de poel niet komt te liggen.

Ondervraagd verklaarde de tweede beklaagde als zaakvoerder van de derde beklaagde, dat er door hem niet werd geïnformeerd of er al dan niet een vergunning was voor de werken.

III. Herstelvordering

Door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur werd bij schrijven van 10/05/2004 een herstellvordering ingeleid bestaande in het herstel van de plaats in de oorspronkelijke staat. Tevens werd het opleggen van een dwangsom gevorderd ten bedrage van 50 euro per dag in geval van niet naleving van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Rekening houdend met het gegeven dat de vijver door de eerste beklaagde werd dicht gemaakt, dat er derhalve een einde werd gemaakt aan de niet vergunde reliëfwijziging, is de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundig inspecteur zonder voorwerp geworden.

IV. Bestrafing

De in hoofde van de beklaagden aangehouden tenlasteleggingen zijn bewezen blijkens de in het strafdossier voorhanden zijnde objectieve gegevens.

De bestraffing dient bepaald te worden rekening houdend met de aard en de ernst van de feiten, alsmede met de persoonlijkheid van de beklaagde.

De gepleegde feiten zijn objectief beschouwd ernstig, immers de naleving van de reglementering inzake stedenbouw belangt niet alleen de huidige, maar ook toekomstige leefgemeenschap aan.

Door de eerste beklaagde werd gevraagd haar de gunst van de opschorting van de uitspraak van de veroordeling toe te staan, verzoek waaromtrent het Openbaar Ministerie gunstig advies heeft verleend.

De eerste beklaagde heeft een blanco strafrechtelijk verleden.

Er dient tevens rekening gehouden te worden met het feit dat de eerste beklaagde het nodige heeft gedaan om de wederrechtelijke toestand te regulariseren.

Dat aan de eerste beklaagde de opschorting kan worden toegestaan zoals hierna bepaald.

Wat betreft de tweede en derde beklaagde dringt zich een bestraffing op zoals hierna bepaald.

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

art. 91 K.B.28.12.1950 verv.K.B.29.7.92 gew.K.B.23.12.93 gew.K.B.11.12.01(€);(gerechtskosten)

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetb. van strafvordering, art. 4 V.T., art. 162, 182, 184, 185, 186, 189, 190, 190 ter, 194, 195;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew.art.36 wvv 07.02.2003;(opdecimen)

Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 50, 66;

Wet van 29 juni 1964, art. 3 en 6; gew.W. 10.2.1994 & W.22.3.99; (opschorting)-

Wet van 29 juni 1964, art. 8 § 1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel)-

W. 1.8.1985,art. 28,29; gew. W. 24.12.1993,art. 3 & W.22.04.03; K.B. 18.12.1986, art.58; gew.K.B. 19.12.2003, art.45 WVV 07.02.2003; gew. art. 1 K.B. 31.10.2005);

EG Verordening nrs.1103/97, 974/98 & 2866/98 van de Raad van 17.6.97, 3.5.98 & 31.12.98(€); art. 2,3,4,6,9 Eurowet 78 d.d. 26.6.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

art. 3 Eurowet 77 d.d. 30.06.2000;KB 20.07.2000; (BS 30.8.2000)(€);

Om die redenen, de Rechtbank, recht doende:

op tegenspraak ten aanzien van eerste beklaagde;

bij verstek ten aanzien van tweede en derde beklaagde;

Verklaart de tenlasteleggingen A en B in hoofde van de eerste beklaagde bewezen;

Gelast DE GEWONE OPSCHORTING van de uitspraak van de veroordeling in hoofde

van de eerste beklaagde voor een duur van DRIE JAAR te rekenen vanaf heden;

Veroordeelt de tweede en derde beklaagde voor de feiten omschreven onder de tenlastelegging A elk tot een geldboete van TWEEDUIZEND EURO, met 40 opdecimen verhoogd [=x5], **10.000 euro** bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete lastens tweede beklaagde zal kunnen **vervangen** worden door een gevangenisstraf van 3 maand.

OVERWEGENDE dat de tweede veroordeelde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan TWAALF MAAND en dat men hopen mag dat hij zich voortaan niet meer zal misdragen, GELAST gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een deel van de tegen hem uitgesproken geldboete, nL; 1.900 euro (x5), 9.500 euro; de vervangende gevangenisstraf hiervoor bepaald op 80 dagen.

OVERWEGENDE dat de derde veroordeelde nog geen veroordeling heeft ondergaan tot een geldboete van meer dan 24.000,-frank (art.18bis W.29/06/64), thans gebracht op 24.000,- euro (art.2 W.26/06/2000) en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zal misdragen, GELAST gedurende een termijn van DRIE JAAR, GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van een deel van de tegen haar uitgesproken geldboete, nL; 1.900 euro (x5), 9.500 euro; de vervangende gevangenisstraf hiervoor bepaald op 80 dagen.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 45 opdecimen verhoogd, € **137,50** bedragende, te betalen bij wijze van **bijdrage** tot financiering van het **fonds** tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, nl. door de tweede en derde beklaagde elk éénmaal deze som;

Legt tevens aan de veroordeelden een **vergoeding** op van elk € **25** als bijdrage in de beheerskosten in strafzaken;

(K.B. 11.12.'01 tot wijz. K.B.23.12.'93 -Wet 28.07.'92)

Kosten: Veroordeelt de beklaagden solidair tot de gerechtskosten deze in hun geheel begroot op: 158,44 euro;

Zegt dat de herstellvordering zonder voorwerp is geworden

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van: -----

--- ZEVENTIEN JANUARI TWEEDUIZEND EN ZEVEN ---

Aanwezig: -----

ondervoorzitter, alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
Substituut-Procureur des Konings
adjunct-griffier;